

Programování PLC Tecomat

Spuštění vývojového prostředí Mosaic pro tvorbu programu

Ikonou na ploše spustíte program **Mosaic**. Při výběru projektu vyberte projekt **Uloha1.mpr** v adresáři Uloha1 pro úlohu **L1 - Otočný stůl**, resp. **Uloha2.mpr** v adresáři Linka pro úlohu **L5 - Pneumomotor s přísavkou**. Otevře se editor souborů. Jako jedno okno se záložkou se otevře i soubor **Main.mos**, do kterého je možno mezi instrukce **P0** a **E0** psát program.

Spuštění vytvořeného programu

Program přeložíte klávesou **F9**, přenesete do automatu klávesovou zkratkou **Shift-F9** a následně spustíte v automatu pomocí kláves **Ctrl-F9**.

Instrukční soubor PLC Tecomat

Pro řešení zadané úlohy postačí tyto instrukce:

instrukce	význam
LD	načtení hodnoty proměnné
LDC	načtení negované hodnoty proměnné
WR	zápis hodnoty do proměnné
WRC	zápis negované hodnoty do proměnné
AND	logický součin
ANC	logický součin s negovaným operandem
OR	logický součet
ORC	logický součet s negovaným operandem
SET	podmíněné nastavení proměnné
RES	podmíněné nulování proměnné

Každá instrukce má jediný argument, druhým argumentem je vnitřní registr (zásobník), do kterého se po provedení logické operace uloží její výsledek. Například **AND** provádí logický součin mezi výsledkem minulé operace (uloženým v zásobníku) a svým argumentem a výsledek je uložen zpět do zásobníku.

V programu lze použít vedle absolutního i symbolické adresování. Absolutní adresy se skládají z písmene (X – vstup, Y – výstup, S – systémové registry, R – uživatelské registry ad.) a číslic vztahujících se ke konkrétnímu vstupu, výstupu atd.. Symbolické označení proměnné jménem se zadává pomocí direktivy #reg následované specifikací typu proměnné (bit, byte, word, long, float) a provádí se obvykle mimo základní proces P0.

Několik příkladů k objasnění problematiky

Realizace vztahu $Y = A \cdot \bar{B}$:

LD   A
ANC   B
WR   Y

Realizace vztahu $Y = \bar{A} + B$:

LDC   A
OR   B
WR   Y

Realizace paměťové funkce set $Y_{\text{set}} = A + B$:

```
LD      A
OR      B
SET     Y
```

V případě platnosti vztahu $A + B$ nastaví automat na výstup Y logickou jedničku, jinak je instrukce SET při vykonávání programu přeskakována.

Realizace paměťové funkce reset $Y_{\text{reset}} = A \cdot B$:

```
LD      A
AND     B
RES     Y
```

V případě platnosti vztahu $A \cdot B$ nastaví automat na výstup Y logickou nulu, jinak je instrukce RES při vykonávání programu přeskakována.

Realizace vztahu se závorkami $Y = ((A + B) + C \cdot \bar{D}) \cdot (E)$:

```
LD      A
OR      B
LD      C
AND     D
OR
LD      E
AND
WR      Y
```

Protože automat vyhodnocuje operace jednu po druhé a dále pracuje s výsledkem předchozí operace uložené v zásobníku, je výhodné předchozí vztah přepsat na tvar $Y = (C \cdot \bar{D} + A + B) \cdot E$.

Realizace tohoto vztahu:

```
LD      C
AND     D
OR      A
OR      B
AND     E
WR      Y
```

Pozn. 1: Zdrojový kód lze zkopírovat jako text přes schránku do jiného programu, např. do MS Word, Poznámkového bloku apod..

Pozn. 2: Ve vývojovém prostředí Mosaic lze přepnout zobrazení programu z jazyka symbolických instrukcí do jazyka kontaktních schémat.